

GABIRABA, MIRUA ETA AZERIYA.

(NERE ADISKIDE ON KARMELO ECHEGARAY JAUNARI.)

Chituak ari ziran
goiz batean jaten;
gabirau batek goitik
ziyen begiratzen;
beste bazter batetik
irtenik mirua,
eta nola ibiltzen
dan chit agurua,
pentsatu zuben azkan
bertaraño joanta
irtetzia ostera
chito denak janta;
gabirabak asmoa
berdiña bai zuben,
arrek ere chitoak
ostu nai zituben;
ala sarrera zuben
egiñ an bertara;
mirua ere gogoz
sartu zan artara,
bañan biyak batetan
eldurikan bati.

diyo batek: Aizak, i
utzi nazak neri
«Eldu akiyok beste
ik nai dekanari.»
Ez diat nai, utzi zak
neria dek ori....
Erdi asarre ontan
zabiltzala biyak,
zulotikan ikusi
zuben azeriyak,
eta korrika joan ta
arrapaturik an,
berialasen bertan
zituben biyak jan.
Aserriak ez baitu
ekartzen gauz-onik;
kontugabetzen bada
eztago jardunik.
Esaerak diyonez
daukagu esanik,
ezdala charrik ondo
etortzen ezdanik.